

روحانی: برای تحقق شعار سال باید سخن بخش خصوصی را شنید

صفحه ۴

سمرقاله

مثلت تحقق شعار سال

امیرعلی رحمانی

مشاور سازمانی

سال ۱۴۰۰ در حالی آغاز می‌شود که صاحبان

بنگاه‌های اقتصادی و مدیران کسب‌وکارها، امید بسیاری به بهبود فضای اقتصادی و رونق تولید دارند. همواره بحران‌ها از طریق آسیب به صنایع و بخش تولید، اقتصاد جوامع را تهدید می‌کنند. به منظور مدیریت بحران‌های اقتصادی می‌توان آن‌ها را شناسایی، پیش‌بینی و به گروه‌های مختلفی تقسیم‌بندی کرد. یکی از بحران‌های امروز بنگاه‌های اقتصادی، کووید-۱۹ است که مشکلات عدیده‌ای را برای اکثر بنگاه‌ها در سراسر دنیا به وجود آورده و توازن عرضه و تقاضا، میزان سهم بازار، میزان صادرات، واردات و به طور کلی ابعاد اقتصادی اکثر جوامع را دستخوش تغییرات کرده است. بحران‌ها، آثار مخرب بسیاری را بر تولید به‌جای می‌گذارند که نه تنها شامل واحدهای صنعتی، کارخانه‌ها، کارگاه‌ها، واحدهای تولیدی فعال و نیمه‌فعال می‌شود، شرکت‌های دانش‌بنیان، سازمان‌های تحقیقاتی، پژوهشگاه‌ها، دفاتر فنی، مهندسی و سازمان‌های دانش‌محور را نیز در بر می‌گیرد.

به منظور تحقق شعار سال ۱۴۰۰ مثلث «ایجاد و ارتقای فرهنگ تولید»، «مدیریت بهینه زمان» و «شناسایی ائتلاف‌ها و جلوگیری از هدر رفت منابع» پیشنهاد و در ادامه این‌نوشتر هر کدام از اضلاع این مثلث توضیح داده می‌شود.

ضلع اول: ایجاد و ارتقای فرهنگ تولید (فرهنگ‌سازی تولید تشویق و ترغیب آن)

هر موضوعی برای نهاده‌بشدن و باقی‌ماندن نیاز به فرهنگ‌سازی دارد و مقوله مهم «تولید» نیز نیازمند فرهنگ‌سازی است. امروزه صنعت صرفاً تولید یک محصول نیست و این نکته را صنعتگران به خوبی درک می‌کنند. شاید در تعریف آکادمیک صنعت باید بازنگری شود، زیرا که صنعت امروز ورای تعاریف دانشگاهی است. تولید یک چشمه زاینده است و صنعت باید همواره در حال گسترش و توسعه باشد. به بیان دیگر، امروزه صنعت فعالیتنی است که دارای قابلیت توسعه باشد؛ آن‌هم توسعه در تمام عرصه‌ها ازجمله:

توسعه محصولات (تنوع تولید)، توسعه بازار، توسعه ایجاد نیاز در کشورهای دیگر، توسعه کیفیت (کیفیت دارای ابعاد مختلفی است که قابلیت توسعه را داراست)، توسعه منابع، توسعه زیرساخت‌ها، توسعه زیرمجموعه‌ها، توسعه خوشه‌های صنعتی، توسعه دانش، توسعه نیروی انسانی متخصص (اشتغال‌زایی)، توسعه گزارش‌های تحقیقاتی و مطالعاتی، توسعه شناسایی استقرار واحدهای تولید، توسعه دسترسی به منابع، توسعه حمل و نقل، توسعه برون‌سپاری، توسعه اقتصاد، توسعه بهره‌وری ….

منظور از فرهنگ‌سازی این است که فقدان این موضوع می‌تواند در جامعه صنعتی آثار منفی و ضررهای نامطلوبی داشته باشد. به بیان دیگر، فرهنگ‌سازی یعنی مولفه‌ها و المان‌های موردنظر در جامعه هدف را که کمتر مورد توجه قرار گرفته‌اند، مجدداً از طریق آموزش‌های مستمر و انتقال داده نهاده‌بد کرد. اهمیت این امر به دلیل وجود فضای ابررقابتی امروز دنیاست که خواه‌ناخواه اکثر صنایع و تولیدات کشور وارد فضای رقابتی هستند.

اگر فرهنگ تولید ایجاد شود و ارتقا یابد، شکی در آن نیست که تولیدات قابلیت آن را دارند که از قیمت نفت هم گران‌تر شوند. نکته بسیار مهم این است که تولید با موضوع بازار بی‌ارتباط نیست. مشتری و بازار بسیار مهم هستند. به بیان دیگر اگر کالاها به بهترین نحو تولید شوند اما نتوان آن را به مخاطبی عرضه و به فروش رساند، تمام منابعی که برای تولید صرف شده است، به هدر می‌رود. لذا شناسایی بازار هدف از ابتدایی‌ترین فعالیت‌های تولید است. بازارهای هدف کدامند؟ مخاطبین و خریداران احتمالی کالا چه جوامعی هستند؟ در همین راستا به کارخانه‌هایی که دارای انبار محصول هستند، اشاره می‌شود. حتی برخی از واحدهای صنعتی دارای انبارهای محصول بسیار گسترده‌ای هستند. با اینکه استثنائایی وجود دارد، غالباً واحدهای صنعتی که دارای انبار محصول هستند به عنوان تولیدکنندگان موفق محسوب نمی‌شوند؛ زیرا که انبار کردن محصول یعنی انبار کردن تمام هزینه‌های مربوط به تولید شامل هزینه مواد

اولیه، هزینه حقوق و دستمزد پرسنل، هزینه سوخت و انرژی، هزینه تعمیر و نگهداری، هزینه اداری و فروش و… . این در حالی است که در دنیای امروز تولیدات باید مستقیماً از خروجی خطتولید به خطوط حمل و نقل جاده‌ای، ریلی، هوایی و دریایی منتقل شود تا به دست مصرف‌کننده برسد.

ضلع ایجاد و ارتقای فرهنگ تولید (فرهنگ‌سازی

در سایت روزنامه‌بخوانید:

سند راهبردی به همراه برنامه زمانی ۳- اجرای برنامه عملیاتی ۴- نظارت و کنترل بر اقدامات و فعالیت‌های انجام‌شده تا نهاده‌بن شدن فرهنگ تولید.

ضلع دوم: مدیریت بهینه زمان

زمان یکی از ارزشمندترین منابع در اختیار بشر می‌باشد که خداوند متعال آن را به صورت رایگان به تمام افراد اعطا فرموده است. اهمیت زمان همین بس که خداوند متعال در قرآن کریم به زمان سوگند یاد کرده: «والعصر»، و در ادامه آیه مبارکه تأکید شده است که «إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ». واژه خسران به معنای ضرر است اما نه ضرر از سود، بلکه ضرر از منبع. منظور این است که اگر این منبع به نحو مطلوبی مدیریت و به طور بهینه صرف نشود، انسان از منبع ضرر خواهد کرد. از ویژگی‌های مهم زمان برگشت‌ناپذیری آن است. زمان به عنوان شیرازه زندگی بشر در تمام عرصه‌ها همواره مطرح بوده است. منابع دیگر بدون زمان هیچ ارزشی ندارند و زمان است که به دیگر منابع هویت می‌بخشد. تأکید بر شیخ بهایی در این باره سروده است: «هرچه بینی در جهان دارد عوض/ گر عوض حاصل تو را گردد غرض/ بی‌عوض دانی چه باشد در جهان/ عمر باشد، عمر، قدر آن بدار». به خاطر داریم که اگر در گذشته گفته می‌شد وقت طلاست، به این دلیل بود که در آن زمان کالایی با ارزش‌تر از طلا وجود نداشت. تمام افراد بر روی این کره خاکی ۲۴ ساعت در طی شبانه‌روز زمان در اختیار دارند که هر شخص به نوع خاصی آن را مدیریت می‌کند. این زمان مختص خود او ست و برخلاف دیگر منابع، قابل اهدا یا قرض دادن به دیگران نیست. امروزه با توجه به سرعت بالای تغییرات و حجم بالای تحولات در عرصه‌های مختلف صنعتی و اقتصادی، «زمان» نقش مهمی را در دستیابی به موفقیت بنگاه‌های اقتصادی ایفا می‌کند. وجود ائتلاف‌ها و دوباره‌کاری‌ها از اصلی‌ترین آفت‌های هدررفت این منبع مهم هستند. در دنیای ابررقابتی امروز، دستیابی هرچه سریع‌تر بنگاه‌های اقتصادی به دانش، به بازار، به جذب مشتریان، به سرمایه‌گذاری‌های نوین، به خرید و نصب ماشین‌آلات پیشرفته و… به عنوان رمز موفقیت شناخته می‌شود.

پیشرفت‌های تکنولوژیکی سبب کوتاه شدن عمر محصولات می‌شود و بنگاه‌های اقتصادی برای ادامه رشد، سودآوری و بقا باید قابلیت‌های خود در ارائه سریع و موفقیت‌آمیز محصولات جدید و تجدیدنظرشده را به طور مداوم بهبود بخشند. مدیریت زمان در واقع فرآیند نظم‌دهی و برنامه‌ریزی برای تقسیم زمان بین فعالیت‌های خاص است. به بیان دیگر مجموعه مهارت‌هایی است که در راستای بهره‌گیری موثر و بهینه از زمان به منظور تعیین فعالیت‌های مهم‌تر، از طریق حذف غیرضروری‌ها انجام می‌شود. این موضوع در حالی است که با روی دادن انقلاب صنعتی چهارم، هر جامعه‌ای که نتواند به فناوری دست یابد از چرخه رقابت بین‌المللی حذف می‌شود. از طریق مدیریت زمان، همانند قانون پارتنو که می‌گوید عموماً ۸۰٪ وقت مدیران صرف اموری می‌شود که ۲۰٪ بازدهی را دارد، باید به اجرای اصل حذف و انتخاب فعالیت‌ها پرداخت؛ انتخاب بین اعمال با ارزش و فعالیت‌های بی‌ارزش.

ضلع سوم: شناسایی ائتلاف‌ها و جلوگیری از هدر رفت منابع

هر بنگاه اقتصادی دارای یکسری منابع است. منابع سازمانی به طرق مختلفی تقسیم‌بندی می‌شوند که مهمترین آن‌ها عبارتند از: منابع زمانی، منابع انسانی، منابع مالی، منابع انرژی، منابع فیزیکی و منابع نامحسوس که همواره با محدودیت‌هایی مواجه هستند.

ادامه در صفحه ۴

عصر اقتصاد

هوالرزاق

www.asre-eghtesad.com

روزنامه بین المللی اقتصادی صبح ایران

دوشنبه ۱۶ فروردین ۱۴۰۰ . ۵ آوریل ۲۰۲۱

۲۲ شعبان ۱۴۴۲ . سال هجدهم . شماره ۴۶۴۰

۸ صفحه . ۷۰۰۰ تومان

چشم‌انداز بازار انرژی در سال ۱۴۰۰

رها پدپدر

رئیس کمیسیون انرژی اتاق تهران

احتمال زیاد تغییر چندانی نخواهد داشت.

به هر حال در صورتی که محیط اقتصاد کلان در بالاتلکیفی و نا اطمینانی و انتظار نسبت به تغییرات محیط بین‌المللی قرار گیرد این موضوع می تواند حتی رشد اقتصادی را نزدیک به صفر و حتی در دامنه منفی قرار دهد. در واقع در چنین

حالتی با به تعویق انداخته شدن تقاضای کالاهای بادوام خانوارها و سرمایه‌گذاری بنگاه‌ها، اقتصاد به احتمال زیاد با مشکل کمبود تقاضای موثر روبه‌رو خواهد شد.

از سوی دیگر، در حوزه انرژی‌گذار انرژی و در تبیین اهداف فوق باید گفت که تاکنون نزدیک به نیمی از ذخایر نفت اثبات‌شده جهان شامل انواع نفت خام و میعانات گازی برداشت شده است. اما با وجود اینکه ایران یکی از اولین کشورها در شروع تولید تجاری نفت بوده، کمی بیشتر از یک‌سوم ذخایر اثبات‌شده‌اش را برداشت کرده است. بنابراین تفاوت قابل ملاحظه‌ای در روند برداشت نفت بین ایران و متوسط جهانی وجود دارد. از این تفاوت با توجه به اوضاع کروئایی حاکم بر جهان یک نقطه قوت به حساب می آید؟

آیا برداشت بیشتر نفت در حکم استفاده نادرست و غیربصیانتی از این موهبت خدادادی است؟

آیا استخراج نکردن نفت، به مثابه باقی گذاشتن ثروت برای نسل های آینده است ؟ پاسخ به این سوالات و برنامه‌ریزی صحیح و تصمیم‌گیری هوشمندانه درباره اولویت‌های امروز صنعت نفت و انرژی کشور مستلزم ترسیم تصویری جامع و واقع‌گرایانه از وضع عرضه، تقاضا و به طور کلی تجارت آینده نفت در جهان است.

با توجه به وضع خاص و ویژه کشور در محدودیت‌های منابع انرژی و از طرفی نیاز مبرم کشور به این‌گونه منابع برای رفع نیازهای استراتژیک باید گفت که اگر در آینده شاهد

کاهش عرضه یا افزایش تقاضای نفت خام

و مواد مصرفی حاصل از ان در حوزه انرژی باشیم، تفاوت روند برداشت نفت در ایران با متوسط جهانی ممکن است نقطه قوت تلقی شود زیرا کشورما هم چن قادر به تأمین تقاضا خواهد بود و از وضع آتی بهره اقتصادی خواهد برد.

اما از آمار و ارقام تولید و مصرف جهانی نفت و فرآورده‌های نفتی و پیش‌بینی‌های موسسات آینده‌پژوهشی معتبر دنیا و نیز رفتارها و سیاست‌گذاری‌های کشورهای مطرح جهان به‌ویژه در دوران کرونا چنین برمی‌آید که تقاضا رزودتر از عرضه به پایان راه نزدیک خواهد شد و به این ترتیب در آینده داشتن ذخایر مازاد نه تنها مزیتی نخواهد داشت، بلکه به معنی از دست دادن فرصت های قبلی برای بهره‌برداری حداکثری از دوران طلایی نفت خواهد بود.

بر اساس آخرین مطالعات، الگوی مصرف انرژی جهان تغییرات قابل ملاحظه و پرشتایی را در سه دهه آینده تجربه خواهد کرد. امروزه بخش عمده کاربرد نفت خام در حمل و نقل است؛ اما خودروهای الکتریکی با سرعت سراسرآم‌ور در حال تولید و عرضه است و پیش‌بینی‌های نشان می‌دهد تا سال ۲۰۵۰ بیش از نیمی از خودروهای در حال تردد در جهان الکتریکی خواهند شد.

این تغییر، کاهش چشم‌گیر میزان تقاضا فرآورده‌های نفتی را به دنبال خواهد داشت. بهره‌گیری از انرژی‌های نو و تجدیدپذیر نیز به طور تصاعدی به ویژه در کشورهای توسعه‌یافته در حال افزایش است. این انرژی‌ها و در راس آنها انرژی‌های خورشیدی و بادی، نه فقط نگرانی‌های زیست‌محیطی مربوط به سوخت‌های فسیلی را برطرف می‌کنند، بلکه مهم‌تر از آن توجیه اقتصادی بسیار خوبی دارند. امروزه قیمت تمام‌شده یک کیلووات برق خورشیدی با برق بادی کمتر از یک کیلووات برق فسیلی است و در

در سایت روزنامه‌بخوانید:

ارزش معاملات بورس کمتر از ۲ هزار میلیارد تومان شد

صفحه ۵

تکن - tehranunch.com

آینده نزدیک با توجه به پیشرفت‌های فناوریانه و زیرساختی که هنوز در جریان است، این فاصله بیشتر نیز خواهد شد.

در این صورت چشم‌انداز بازار انرژی در ۱۴۰۰ می‌باید به سمت و سوی انرژی‌های نو حرکت کند و امکانی را حاصل آورد که از تمام ظرفیت‌های خود در تولید انرژی‌های فسیلی که در دست است و این دوران طلایی نهایت بهره‌برداری انجام شود.

ظرفیت تولید نفت خام کشور اکنون بیش از ۴ میلیون بشکه در روز است که به آسانی می‌تواند با یک تفاهم بین‌المللی عرضه شود؛ لذا رویکرد استراتژیک باید در صیانت از ثروت حاصل از نفت به جای صیانت از خود نفت قرار گیرد. بنابراین به یک تفاهم ملی در سطح تصمیم‌سازان و تصمیم‌گیران که اتفاقاً پرتعداد هم هستند، نیاز داریم تا جهت حرکت توسعه‌ای کشور و در سایه آن جهت توسعه نفت را مشخص و تثبیت کنیم. متأسفانه باید گفت که حصول چنین تفاهمی آسان نیست و نبود آن موجب تشتت فکری مدیران و کارشناسان، سردرگمی در تصمیم‌گیری‌ها، ایجاد اصطکاک در امور اجرایی و استهلاک سرمایه‌های انسانی آراآمد کشوری شود. همچنین با در نظر گرفتن متوسط عمر میدان‌های نفتی، فرصت زیادی برای تصمیم‌گیری درباره روند برداشت و توسعه نفت در نیمی از خودروهای در حال تردد در فرصت اتخاذ تصمیمات، محدود و محدودتر می‌شود. پیش‌نیاز رسیدن به چنین تفاهمی این است که توجه به آینده با در نظر گرفتن واقعیت‌های کشور و تمرین ذهنی در این باره برای تصمیم‌سازان و تصمیم‌گیران به عادت بدل شود تا به مرور تصویری روشن جامع و یکپارچه از افق یکست ردهر سال ۱۴۰۰ در ذهن شان شکل گیرد و بتوان امیدوار بود که افزایش تولید نفت و فعالیت‌های توسعه‌ای مرتبط با حوزه انرژی حقیقاً به عنوان یک مشکلات باقی‌مانده از سال‌های پیش در راستای برطرف کردن عوامل مانع‌کننده و نیز تقویت عوامل تسریع کننده قدم برداریم.

درخواست ۳ اتاق برای تکمیل مصوبه ارزی ۱۷۷

گواه این ادعا عرضه ارز در سامانه نیما به میزان دو برابر تقاضا بوده که این امر اثبات‌کننده این موضوع است که مشکل تجارت خارجی همچنان پابرجاست و تنظیم واردات در مقابل صادرات محقق نشده است. لذا اتاق بازرگانی، صنایع معادن و کشاورزی ایران به همراه اتاق اصناف و اتاق تعاون ایران به‌عنوان مشاوران قوای سه‌گانه در این خصوص ضمن ابراز نگرانی از روند کنونی، معتقدند چنانچه اصلاحیه ۱۳۱بندی مذکور به تصویب رسیده بود، علاوه بر حل مشکلات باقی‌مانده از سال‌های پیش، مشکلات خارجی اعم از صادرات و واردات، فعالان اقتصادی در این حوزه در سال ۱۴۰۰ نیز چشم‌انداز روشنی پیش روی خود متصور خواهند بود. لذا نظر به اهمیت صادرات غیرنفتی و پشتیبانی از واردات به منظور تأمین نیاز مواد اولیه و تجهیزات تولید مستدعی است شخصاً به موضوع ورود نموده و دستور فرماید تا هر چه سریع‌تر و تا پیش از اتمام سال ۱۳۹۹ پیش‌نویس مذکور که مورد تأیید تمامی دستگاه‌های اجرایی و بخش خصوصی عضو کمیته اقدام ارزی سازمان توسعه تجارت ایران قرارگرفته در کمیته ماده (۲) تصویب و ابلاغ شود تا دغدغه فعالان حوزه تجارت خارجی تا قبل از پایان سال جاری برطرف گردد. شایان‌ذکر است که این پیشنهادات در جهت برطرف نمودن ابهامات دستگاه‌های اجرای مسئول در حوزه تجارت خارجی است و عملاً ابلاغیه ۱۷۷ را اجرایی خواهد نمود.

ابلاغیه ۱۷۷ ستاد هماهنگی اقتصادی دولت اگرچه در حوزه واردات، بخشی از موانع را برطرف نموده است، اما در بعد دیگران یعنی حوزه صادرات، کماکان مشکلات جدی به قوت خود باقی‌مانده و چنانچه در جهت رفع آن اقدام نگیرد، عملاً اجرای این ابلاغیه نیز بلااثر خواهد شد؛ به همین دلیل وزیر محترم صنعت، معدن و تجارت با اشراف بر این موضوع، کمیته اقدام ارزی سازمان توسعه تجارت را مأمور نمود تا با حضور نمایندگان تمامی دستگاه‌های مختلف اجرایی در کنار نمایندگان سه اتاق ایران، تعاون و اصناف موارد تکمیلی این ابلاغیه را مورد بررسی قرار داده که درنهایت، خروجی این جلسات، تدوین پیش‌نویس ۱۳۱بندی مورد تأیید تمامی دستگاه‌های اجرایی و بخش خصوصی بوده که تقدیم کمیته مزبور جهت تصویب گردید، اما اکنون علی‌رغم تمامی تلاش‌های صورت گرفته و طرح این موضوع در کمیته ماده (۲) بعد از گذشت بالغ بر سه ماه، متأسفانه این پیش‌نویس به تصویب نرسیده و به تبعان ابلاغیه ۱۷۷ کماکان بلااثر باقی‌مانده، به نحوی که صادرکنندگان در پایان سال ۹۹ هنوز تکلیف خود را در مورد صادرات سال‌های ۱۳۹۷، ۱۳۹۸ و ۱۳۹۹ نمی‌دانند و در طرف مقابل نیز، واردکنندگان به همین دلیل قادر به تصمیم‌گیری و استفاده از ارز صادراتی به میزان کافی نیستند؛ به نحوی که مجدداً احساس کمبود مواد اولیه در واحدهای تولیدی نمایان شده است.

بروز و ظهور یافته است. در این میان، صدور بخشنامه‌های متعدد ارزی و تجاری از سوی دستگاه‌های اجرایی به‌ویژه بانک مرکزی طی دو سال و نیم گذشته، در شرایطی صادرات کشور را زمین‌گیر کرده و فرصت رشد و جهش را از آن گرفته است که در همین شرایط سخت و غبارآلود، بر اساس اعلام رئیس‌رییس‌کل محترم بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، بالغ بر ۲۲میلیارد دلار از ارز صادراتی کشور که پوشش‌دهنده ۷۰درصد نیازهای ارزی بخش‌های مختلف کشور بوده، از طریق صادرات غیرنفتی تأمین‌شده است.

در چنین شرایطی، با درایت حضرتعالی مبنی بر تغییر ریل سیاست‌گذاری‌های تجاری از بانک مرکزی به وزارت صنعت، معدن و تجارت واگذاری اختیارات تجارت خارجی کشور به این وزارتخانه که با صدور ابلاغیه مصوبه ۱۷۷ ستاد هماهنگی اقتصادی دولت با موضوع «شیوه‌های رفع تعهد ارزی و بازگشت ارز صادراتی» به شماره ۹۰/۸۲۹ مورخ ۱۳۹۹/۸/۱۲، به منصفه ظهور رسیده است، بارقه‌های امید در دل صادرکنندگان کشور به وجود آمد اما از آنجایی که ابلاغیه مزبور با رویکرد حل مشکلات وارداتی و تأمین مواد اولیه کارخانجات از طریق ارز حاصل از صادرات تهیه و تدوین‌شده است، باید علاوه بر حل مشکلات واردات، مسائل پیش روی صادرکنندگان را نیز حل‌وفصل نماید.

نکته حائز اهمیت آن است که روح

روسای اتاق‌های بازرگانی، تعاون و

اصناف ایران در نامه‌ای به رئیس‌جمهوری تأکید کردند اگر مشکلات حوزه صادرات برطرف نشود، عملاً اجرای مصوبه جلسه ۱۷۷ ستاد هماهنگی اقتصادی دولت بلااثر خواهد ماند.

به گزارش ایلنا، غلامحسین شافعی، رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران به همراه روسای اتاق‌های اصناف و تعاون ایران در نامه‌ای به رئیس‌جمهوری پیشنهادهای بخش خصوصی برای مدیریت ارزی کشور را ارائه داد. در این نامه که در ماه پایانی سال ۱۳۹۹ به رئیس‌جمهوری نوشته‌شده، تأکید شده است که پیش‌نویس ۱۳ ماده‌ای که در کمیته ارزی معطل‌مانده، تکمیل‌کننده مصوبه جلسه ۱۷۷ ابلاغ آن، مشکل صادرکنندگان را حل می‌کند.

متن کامل این نامه به شرح زیر است: احتراماً همان‌گونه که مستحضرید، بروز مشکلات متعدد در حوزه سیاست‌گذاری ارزی کشور بعد از وقوع تحریم‌های ظالمانه سبب گردید تا علی‌رغم ظرفیت‌ها و فرصت‌های ایجادشده پیش روی صادرکنندگان کشور در سایه کاهش اثر پول ملی صادرات نتواند از این شرایط به نفع پیشبرد اهداف اقتصاد ملی و توسعه بنگاه‌های اقتصادی و صادراتی بهره‌برداری نماید که البته بخشی از این مسائل به دلیل بروز سخت‌ترین تحریم‌ها و بخشی دیگر به دلیل مشکلات داخلی کشور